

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

16 de Priuilegiis personis militum concessis, & veteranis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

¶ Si tamen intestatus decedat, pater peculium castrense filii familiae retinet, non tanquam hereditatem, sed tanquam peculium quod si testatus sit, ad heredem, vt hereditas pertinet. l. 2. de castren. pec. in P. l. proponatur, 9. eo. P. l. intelligi s. C. eo. tit. S. tamen filius, si heres sit alterius, pater qui ab intestato retinet peculium, illi heres sit vt filio. l. 1. eo. in P. Et in casu, quo in les filius familiae, reculauerit aditionem hereditatis, que ei ex castrensisbus occasio- nibus veniat, datur patri ad eundem licentia, vt ad illud perueniat ple- no iure, cum domino & usufructu, ac si pater fuisset ab initio he- res institutus, cum oneribus. l. si. s. similis, modo, de bon. qua. liberis, lib. 6. tit. 60. Peculium ita vt iure pristino apud patrem remanet, & acquisitiones quoque iacente hereditate a seruo peculiari fa- ctæ. l. filius familiae, 1. 4. eo. tit. P. Tenetur tamen pater, qui castrense peculium intestati filii retinet, res alienum intra modum eius, & annum vtilem iure pretorio soluere. Et si testamento heres scri- batur, perpetuo ciuilitur vt heres continetur. l. pater qui castren- se, 17. §. l. 2. §. l. proponatur, eo. tit. P. l. filius, ad l. Corn. de fia. in P. Sicut & alia priuilegia, que militibus, aliis etiam quam filiis familiae concessa sunt circa testandi priuilegium, de quibus interim videan- dus Azo in summa, tit. de milit. testa. in C. non autem suo loco alibi in testamentis, Deo iuuante, agemus de illis.

De Priuilegiis personis militum concessis, & ve- teranis. CAP. 16.

- 1 Priuilegia personalia militum.
- 2 Ignorantia iuris excusat militem.
- 3 Militum iniuria agere videlicet.
- 4 Militia paterna filius data.
- 5 Veteranorum militum priuilegia, & immunitates.
- 6 Veteranis ex quibus causis amittunt priuilegia.
- 7 In iuriarum causis per procuratores ab illis scribis tractatur.
- 8 Pactum de futura successione inter nobiles validum.
- 9 Militarium priuilegiorum ratio.

¶ Priuilegia personis militum quoque concessa sunt, quorum aliqua accipere, nempe, vt iuris ignorantia, vel error in exceptio- ne, suo loco proponenda, & omnia a milite ante sententiam, res- titutionem habeat in integrum. l. de iur. & fact. ignor. lib. 1. C. tit. 21. In aliis etiam a iure inductis solemnitatibus, militiae munus releuat: cum magis milites arma, quam iura scire expediat. l. in C. de iur. delib. lib. 6. ¶ Aliud tamen militiae priuilegium apud Iuena- lem. Satyr. 16.

Commoda, inquit, tractemus, primum communia, quorum
Haud minimum illud erit, ne te pulsare rogatus
Audeat, excusos pratori ostendere dentes,
Et nigram in facie tumidis humoribus offam, &c.

¶ Filius principatorum paternam sequuntur conditionem: & filii qui ex officialibus nati sunt, in parentum militiae vocantur. l. 1. §. 2. de filijs official. militarium, qui in bello moriantur, lib. 1. C. tit. 48. ¶ Veteranis tamen immunitates concessæ onerum & munerum in vniuersis locis ciuilibus, & operum publicorum, collationum, & vectigalium, que in nudanis præbentur, l. 1. de veteran. lib. 1. 2. C. tit. 47. 2. de priuileg. veteran. lib. 49. P. tit. 18. vt nec volentibus per- mittatur, nec in iuri militare cogantur. l. in C. eo. C. de veteran. nul- lis iniuriis incongruis pulsentur, l. prouidentiam, 2. eo. C. de vetera. sepententur a ceteris in pœnis, vt non dentur ad bestias, nec fustib. cadantur. l. 1. §. 3. de priuileg. veteran. lib. 49. P. tit. 18. Veteranis & liberis eorum, idem habetur honor qui & decurionibus. l. 3. de priuileg. veteran. A nauium fabrica exculantur, non constituuntur exactores tributorum, l. in eo. tit. si tamen veterani fide passii sunt in ordinem decurionum legi, ex consensu illorum tacito, muneribus fungi cogantur. d. l. in de priuileg. decur. l. voluntarie, C. de excus. tit. l. 2. C. de iis qui sponte muneribus subeunt, l. pen. si de vacat. munerum, in P. Quod si allecti in ordinem non sunt, sed sponte aliquod munus suscipiant ciuitatis, ex eo ad alia cogi subeunda non debent. l. 2. de priuileg. veteran. in P. l. 3. C. de iis qui sponte muneribus subeunt. S. b. eunt autem veterani vectigalibus, & patrimonij onera solentur, d. l. 2. §. si de priuileg. veteran. P. l. 2. §. 3. de muneribus patri. C. veluti viae ster- nenda, & angariationis nauum. l. via, 4. de priuileg. veteran. in P. ¶ Amittunt tamen priuilegia veterani, si latrocinij sese dediderunt. l. 1. de veteran. lib. 1. 2. C. ¶ Fauetur tamen nobilitati maxime, quando il- lustres viri inde sunt, & quando militant vt neque iudicio, in causis iniuriarum, cogantur ad esse, sed possint per procuratorem litæ exercere. l. si de iur. lib. 9. C. tit. 36. l. quicunq. iuncta authent. seg. de 7 honor. C. l. quoties, de dignit. lib. 12. C. ¶ Possunt tamen pacta heredita- tem suam donare inter viuos, licet in paganis imperetur pacta

de ea. l. licet, C. de pact. vide de hoc Nicol. Boer. decif. 204. nu. 4. §. 5. ¶ Et certe, dum res & status militaris ad verum reducitur, vix a- lia personæ mihi videntur priuilegiis, aut maiori commiseratio- ne dignæ, siue boni sint, siue mali milites ob eorum usum: imo & peiores & truculentiores huic muneri meliores, & est in vniuerso. inquit Philemon comicus, vt habetur in sententiis comicor. ¶ Quæque de re legia, vt in vniuerso rebus, id est, o miles non homo, qui paciferis

Quemadmodum victima, vt cum tempus fuerit immoleris.
Et incitandi priuilegiis sunt mortem oppetere, quam omnes natu- raturæ refugunt. Ecce vita & morte sceleratorum priuilegiata bo- norum hominum, salus & bona cum modico detrimento conseruantur. Sicut & boni & strenui pariter milites, qui pro repu- blicæ salute occupati, merito priuilegiis honorantur, vt bene me- riti, alii ad bene mere dum eisdem allecti.

De Priuilegiis militum circa illorum iudicia.

CAP. 17.

- 1 Milites coram suis ducebus conueniendi.
- 2 Magisteria dignitatis in iudicio eod.
- 3 Iurisdictio magistrorum in milites quatenus extendatur.

¶ Statuit Justinianus milites conueniri, tam in causis ciuilibus, quam criminalibus coram ducebus suis, in l. in cum suis §. de ro- mil. lib. 12. C. tit. 36. duces & milites coram magistris potestate sic etiam ducebus iurisdictio concessa est, vt non immutatur magi- sterie administrationis eius prouincia, vbi duces sunt, potestas, d. l. si de re milit. l. magistris, 6. de iurisd. omn. iudic. C. lib. 3. tit. 13. l. 2. vbi quis de curiali vel cohortalis alia ve conditione conuenia. lib. 3. C. tit. 25. videlicet inter milites viros, & reum militarem aut ciuiliam questionum. d. l. magistris, Cum miles, nisi a suo iudice coerceri non possit.

Legibus antiquis castrorum, & more Camilli
Seruato, miles ne vllum litiget extra.
Et procul a signis, Iustissima centurionum.
Cognitio est regitur de milite, &c. Iuuenal. in Satyr. 16.

Sic officium regentis exercitum, in obseruanda, sicut in regenda militari disciplina versatur, inque delictis secundum suæ auctorita- tis modum castigandis. l. officium, 12. in prin. §. si de re milit. in P.

¶ Quo tamen sit iurisdictio magistris, vel militaris, tum maxime in milites solummodo locum habeat, quando de crimine militari questio est contra militem. In alio autem communi crimine, placuit distinctionem adhiberi, vt si illud atroc sit, iudex eius loci, i quo miles deliquit, habeat cognitionem & coercionem: si autem leue, vel mediocriter, habeat tantum notionem, remittat autem coercionem ad magistrum militum. gl. in d. l. magistris, per l. si in fine, de accusat. in P. §. l. in prin. de re milit. lib. 12. C. argumens §. pen. ut clericus apud proprios episcop. in authent. text. in l. 1. 2. §. 4. de offic. magistris milit. lib. 1. C. tit. 32. Saucerunt quoque Theodosius & Valentinianus CC. milites armate militiae, cum in militia sunt, vel in commatu legitimo, posse vti pro ciuilibus negotiis fieri præ- scriptione, non autem inermis militiae milites, si conueniatur pro publicis functionibus, vel priuatis negotiationibus. l. vniuersa, in quibus militum fori præscript. vti non poss. lib. 3. C. tit. 25. l. 3. de offic. ma- gistris milit. C. que militibus armatis interdixit sunt. l. si. C. loca. §. tit. negotiatione milit. lib. 1. 2. C. Ex constitutione regis Galliarum Caro- li V. vetitum est, ne pœdente tempore hostilis belli tunc vrgen- tis, quisquam nobilis aut ignobilis, alteri vel mutuo sibi bellum mouerent, clam aut aperto Marte: atque decretum in huiusmodi, inquietos iudices locorum, puta fenestarchos vel iudices, sus diceret posse, & armata manu compescere. constit. Carol. P. art. 9. in primis. Franciscus I. huius nominis rex Gall. statuit quoque, vt si- pendij suis contenti viuam milites: etiam equites, ademitque vrgen- tiam ne in oppida frumentandi causa exirent, ne quicquam ab his caperent, neve victum inde extorquerent gratis, & si com- perti fuerint ita prædas vel concutiones agere, notionem & coer- citionem primum concedit lacunculoribus, marchariorum, & demum illis vindictam distillantibus, iudicibus locorum ordinaris. al. o. donnance du Roy Francois premier. sur le fait de la guerre. art. 5. Theodosius & Valentinianus, apparitoris magistris et potestatis causam de statu, de curia vel officio cohortalis, vel de tribus vel functionibus ab eo debitis, in prouincia motam coram rectoris prouincie, per prouocationem suspensam, termi- nari debere a præfecto pretorio simul & magistro mi- litum, statuerunt. l. eo. casu. 33. de ap- pellat. lib. 7. C. tit. 62.